

lever, at der er grupper, der systematisk har søgt at misbruge vores asylsystem til at få ophold i Danmark til at kunne begå kriminalitet. Og ofte har de samme personer også søgt en uacceptabel dominans i asylcentre. Det har skabt problemer i de lokalsamfund, hvor asylcentre er placeret, og en naturlig vrede over, at man skal udsættes for tyverier og frygt for asylansøgere.

Det har også skabt uro hos mange asylansøgere, som kommer her i et alvorligt ærinde, nemlig at søge asyl, og det skaber i befolkningen vrede mod asylansøgere, hvilket kan skade den sag, vi har at løse med asylansøgere, der kommer til Danmark og har brug for beskyttelse. Der er derfor ikke nogen tvivl om, at det er nødvendigt at få stoppet de kriminelle asylansøgere.

Det andet alvorlige emne er, at fængslingen så kommer ind som en af løsningsmulighederne. Det er et alvorligt skridt. Det rykker ved det meget grundlæggende, at asylansøgere bør kunne færdes frit. Det er deres lovovertrædelser, og ikke at de er asylansøgere, der bør være målestokken for en så voldsom indgriben som frihedsberøvelse.

Det forekommer at være en vanskelig opgave, og vi synes ikke, den er løst godt nok, og det skal jeg vende tilbage til. Det har heller ikke været det middel, som vi i SF har set som et væsentligt middel til at forhindre personer i at drage til Danmark for at begå kriminalitet. Vi tror ikke, at det er fængslingen, der vil give den store forskel. Når det kan betale sig at tage til Danmark for at begå kriminalitet, ja, så skyldes det, at de har haft god tid til at lave en indbringende forretning, indbringende kriminalitet, ganske enkelt fordi det har taget måneder at afgøre deres sag.

Det har også vist sig – i hvert fald i statistikkene – at disse få opstramninger, vi har lavet, har medført et betydeligt lavere antal personer, der kommer fra SNG-landene. Det er derfor for os helt afgørende, at vi generelt får sagsbehandlingstiden ned, og vi har fortsat ikke set alvorlige udspil på dette område. Det er jo ikke kun de potentielle asylansøgere, vi skal have sagsbehandlingstiden ned for, vi skal have den ned for alle, for vi kan i virkeligheden ikke spotte alle på forhånd.

Hvis vi gør det, skulle vi i virkeligheden komme ned på et antal kriminelle handlinger, som gør det overkommeligt at bekæmpe kriminaliteten fra asylansøgere gennem almindelig politiindsats. Det, vi har set fra asylansøgere, er jo ikke de mere sofistikerede lovovertrædelser, så

det skulle være muligt også gennem politiindsatsen – nu er det jo et overkommeligt antal – at gå ind i sagen og få gjort noget ved det.

Men vi vil ikke udelukke, at det kan være nødvendigt at frihedsberøve personer, hvis det bliver en alvorlig belastning for andre asylansøgere og også for lokalsamfundet. Men det bør for os at se være den sidste udvej, når det er handlinger, som vi normalt ikke frihedsberøver folk for. Og det er jo det, forslaget går ud på.

Vi synes ikke, forslaget lever op til de krav. Det skal være forbeholdt til situationer, hvor kriminaliteten er så organiseret, at en almindelig politiindsats ikke kan stoppe den. Det bør være handlinger, der har gentagelsens karakter, og sidst, men ikke mindst, skal der være proportionalitet mellem frihedsberøvelsen og den kriminelle handling.

Lovforslaget bygger på, at det skal være de samme regler for udlændinge, der har kort ophold her i landet, og asylansøgere. Vi er enige i, at der er en parallelitet mellem disse to grupper. Men der er så sandelig også en forskel.

En person, der er her på et kort ophold, kan udvises ganske hurtigt og dermed få sin frie bevægelighed tilbage i et andet land. Det kan en asylansøger ikke. Derfor kan en asylansøger med dette forslag risikere at komme til at sidde varetægtsfængslet i måneder for en ganske lille kriminalitet. Så der er ikke for os at se proportionalitet i forslaget.

Det forekommer umiddelbart også mærkværdigt i de mange juridiske regler, at begrundelsen for en varetægtsfængsling skal være, at man skal sikre, at en person kan rejse ud af landet. Men man straffer for tyveri, der jo i sig selv ikke medfører, at det er vanskeligt at udvise en person.

Vi vil gerne se videre på forslaget forstået på den måde, at vi synes, det er vigtigt, at vi som forudsætning for overhovedet at gå ind i forslaget generelt får sat asylbehandlingstiden ned, men også at i de mange forslag, hvor der er en åbenlys manglende proportionalitet mellem handlingen og straffen, bliver den reduceret, således at der kommer proportionalitet i den frihedsberøvelse, der sker som følge af de handlinger, asylansøgere kan have begået.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi med spænding set frem til det her forslag. Det blev slået op som den helt store julegave, som en anden ordfører var inde på lidt tidligere, men rent faktisk er vi nok enige i den beskrivelse, at julegaven, når